

Hål 12; Lönnholmen

Namnet syftar på en åkerholme med lönnar som tidigare fanns här

Handel och sjöfart

För både Östhammar och Öregrund var handel och sjöfart de viktigaste inkomstkällorna. För Östhammars gällde detta så länge som farleden via Granfjärden ut till Kallrigafjärden var segelbar och för Öregrund alltsedan staden grundades 1491.

Sjöfarten var dock noga reglerad av staten och när man i Stockholm ansåg att de båda roslagsstäderna blev allvarliga konkurrenter om utlands-handeln så bestämde Gustav Vasa 1559 att städerna endast fick segla på Stockholm.

Under 1600-talet fick Öregrund monopol på utskeppning av järn från bruken i norra Uppland. Det var en mycket lönsam handel. Under 1700-talet tillkom så handel med ved till Stockholm. Även detta gav Öregrund goda inkomster.

Mot slutet av 1700-talet blommade sjöfarten upp på nytt bl.a. genom att flera tyska skeppare formellt bosatte sig i staden för att få handelsfördelar genom lägre avgifter. De flesta flyttade dock aldrig hit utan det var ett sätt att skaffa sig bekvämlighetsplagg.

1870-talet var den stora glansperioden för Öregrunds sjöfart. Då fanns registrerade två barkar, tre briggas, ett skonarskepp, 24 skonare och galeaser samt en slup. Men motordrivna fartyg slog snart ut dessa mindre segelfartyg och vid sekelskiftet 1900 hade de flesta fartyg sålts.